

Anotem una falla més: el retard a arribar fins al final de la guerra, amb una fórmula de coincidència anti-feixista.

L'IDEAL

(Segona època) Any II-Núm. 92 Setmanari afiliat a l'Esquerra Republicana de Catalunya Preu 25 cèntims
LLEIDA: dissabte 27 de novembre de 1937. Redacció i Administració: Blondel, 60. Telèfon 1221

VIDA MUNICIPAL

En el document que va a continuació, adreçat a totes les organitzacions que integren el F. P. A., el nostre Partit fixa la seva posició en referència a l'Ajuntament.

Volguts companys: el Comitè Polític Local de Lleida, d'Esquerra Republicana de Catalunya, agraeix sincerament les reiterades peticions que heu adreçat als nostres representants per a que intervinguem directament en el Govern municipal. Us és coneguda la nostra negativa, mentre no s'esligni disposat a un canvi radical d'actuació. Però davant la vostra insistència, i en una visió objectiva de la realitat, farem un esforç de precisió comunicant-vos el nostre pensament definitiu; i a fi de guanyar temps, s'envia còpia d'aquell escrit a cada organització del Front Popular Antifeixista, per a que totes elles hagin pogut situar-se abans de la pròxima reunió. El nostre criteri es resumeix així:

CANVI D'ORIENTACIÓ EN POLÍTICA MUNICIPAL.—Si es pensa en la situació de la guerra, que tenim l'enemic a la vora, i que no és un secret per ningú que prepara una ofensiva forta, un dels primers objectius de la qual seria Lleida, convindria que tot el que no sigui situar-se en aqueixa realitat, és viure als llims.

Lluny de fer-ho l'Ajuntament de Lleida, ha preferit convertir els escons en tribuna de propaganda política i en camp d'experiències diguem-ne socials al marge de la llei, abandonant la seva missió pròpia d'administrar els interessos públics, vivint sense pressupost, amb el fracàs econòmic que tots sabem. Una actuació així, no podia ni podrà tenir mai el nostre aval.

Si esteu disposats a una rectificació de conducta, podrem participar en el Govern de l'Ajuntament, però amb garanties efectives que el canvi sigui traduït en fets. A tal efecte, demanem l'Alcaldia, que tindria anexa la Conselleria de Finances i Pressupostos, no per una ridícula cobejança ni per un mesquí interès de partit, sinó perquè ningú, més autoritzadament que nosaltres, encarna aqueixa orientació.

MUNICIPALITZACIÓ DE L'ESTATGE, I D'ALTRES.—La inconstitucionalitat del Decret sobre municipalització de l'estatge farà que, en definitiva, quan amb el desglaç dels somnis bonics, l'hora sigui arribada, no prosperi. Però de moment ja ha produït enormes danys a les finances de l'Estat, la Regió i els Ajuntaments i ha paralitzat la construcció verticalment. Creiem que la millor política immobiliària seria demanar autorització per a retornar les cases, amb les limitacions de dret que es creguessin oportunes, als seus antics propietaris, i si nosaltres tinguéssim una majoria municipal, tal seria la línia de conducta que seguiríem.

Mentre això no vingui, per respecte al Govern de la Generalitat, que ens imposa el seu Decret, dictat en moments en que els representants de la nostra política al Govern de Catalunya no podien fer més que anar a remolc de les circumstàncies que paralitzaven la seva llibertat de moviments, l'aplicaríem estrictament. No cal dir que hauríem de tenir una intervenció activa en la gestió de la Caixa Immobiliària.

Però res més, en matèria de municipalitzacions, que totes han donat mals resultats; ni tan sols la dels espectacles, que haurien de tornar als seus antics propietaris.

PRESSUPOST.—Un Ajuntament que visqui sense una llei econòmica ha de caure en el caos, i per això ni un moment més pot seguir la situació actual. Cal fer un pressupost realista, modest, sense fantasies i no moure's ni un mil·límetre de les seves possibilitats. L'Ajuntament de Lleida, gasta més de 6.000 pessetes diàries en personal, o sigui la fantàstica suma de a la vora de 2.500.000 pessetes a l'any, més del doble del que es despenja abans de la guerra. Això ja no serà possible, perquè disposicions antigues, ara renovades amb caràcter obligatori, preceptuen que les despeses

de personal de totes menes—tècnic, eventual, administratiu—no poden passar del 40 % del volum total del pressupost. A més, com ara, per la Generalitat s'han concedit nous i importants tributs als Ajuntaments, s'han acabat els auxilis econòmics que, per a sortir del pas, ha concedit la Generalitat, auxilis que en pocs mesos depassen la xifra d'un milió i mig de pessetes. Així, nosaltres agafaríem com a base el pressupost que regia abans de la guerra introduint en el nou les ampliacions, i canvis inexcusables, imposats per la força de les circumstàncies. Un pressupost així concebut seria la primera etapa del restabliment de la normalitat administrativa de la vida municipal.

COMISSIÓ DE GOVERN.—Hauria de quedar així:

Alcaldia (amb Finances i Pressupostos) Esquerra.
Cultura Esquerra.
Obres....
Governació.....
Proveïments.....

ACTUACIÓ DINS LA LLEI.—Acarbar d'una vegada amb les posicions de rebel·lia, que no condueixen a res més que al descrèdit de l'Ajuntament. Col·laboració intensa i responsable de totes les minories que integressin el Govern. Si, ocupant l'Alcaldia, ens veiéssim poc assistits, l'abandonaríem.

El nostre Partit, en parlar tan cruament, creu responsabilitzar-se i servir millor que ningú els interessos del poble i de la causa antifeixista. Si feu veritable examen de consciència, si us sabeu desprendre de dogmatismes massa rígids, i, sobre tot, si toqueu de peus a terra, veureu que tenim raó, que la nostra orientació és sana i l'única que pot resoldre la situació actual. Penseu-hi, no pas fredament, ans emotivament, com hem fet nosaltres. Si ara us costa d'acceptar que cal deixar la revolució i no pensar més que en la guerra, és possible que més endavant ho reconeguem més dramàticament.

Vostres, i de la causa antifeixista.
Pel Comitè Polític Local d'Esquerra Republicana de Catalunya.—El President, L. Morant.—El Secretari, A. Corrada.

Es recordarà que, en constituir-se l'actual Ajuntament, la nostra representació al mateix feu notar el fet que alguns Consellers de les minories C.N.T. i socialista, no reunien les condicions exigides per la llei municipal de Catalunya, avui novament en vigor, per no figurar al cens electoral o al padró de veïns amb tres anys d'anticipació.

No es volgué fer cas de les nostres observacions, i, seguint la política cantonalista que tan mals resultats ha donat, es prescindí de les disposicions legals i, tirant al dret, l'Ajuntament restà constituït... de moment.

Com era de preveure, tirar al dret ha resultat perdre el temps, car una comunicació de la Direcció d'Administració Local, ja fa dies rebuda a l'Ajuntament, ordena el cessi immediat dels Consellers que es troben fora de la llei.

Davant d'això, i persistint en el mal camí, la majoria municipal ha seguit la conducta de: s'acata, però no es compleix. Diem això perquè, lluny de convocar sessió immediata, ha ajornat sine die un Ple que hi havia intenció de reunir aqueixa setmana. El cas és guanyar temps, o millor dit, perdre'l, car a la fi no hi haurà més remei que obeir; però amb tot això, en una situació d'interinitat, qui es recorda de confeccionar un pressupost que forçosament ha d'estar aprovat el dia 15 de desembre!

Més política cantonalista, en ara En el darrer Ple, l'Ajuntament acordà oposar-se al compliment de la Decisió de la Comissió de Responsabilitats que l'obligava a retornar al seu propietari el Teatre Victòria, malgrat el parer en contra de la nostra minoria, brillantment exposat pel senyor Cervera.

I què ha passat? Que una ordre de la Conselleria de Governació, apareguda en el *Diari Oficial* de diumenge darrer, adreçada al Comissari de la Generalitat senyor Vilà, li encarrega l'immediat compliment de la Decisió esmentada. A hores d'ara, l'ordre ja hauria d'estar executada, i hem de suposar que el senyor Vilà, des del seu lloc de tanta responsabilitat, no voldrà col·laborar més enllà del temps que és prudent de concedir amb la política que se segueix a l'Ajuntament. A veure, doncs, què passarà.

(Segueix a la 2.ª plana)

Una nota per a Ràdio Lleida

La Direcció de Ràdio difusió de la Generalitat de Catalunya, en el desig lloable de donar als milers d'escoltes de la nostra terra un anticip del què serà aquest servei quan ja funcioni la potent emissora anunciada, ha organitzat setmanalment un seguit de concerts d'orquestra, de música de cambra i d'orgue, per a ésser transmesos, —es deia— a totes les emissores de Catalunya.

Després de posar-nos la mel a la boca, els lleidatans hem passat per la decepció de no poder sentir gairebé cap d'aqueixos concerts, car l'emissora local, a l'hora arribada, ens comunicava que, «per causes alienes a la seva voluntat la transmissió no podia tenir lloc.»

Excusat és dir la desil·lusió amb que rebien la decepcionant notícia els nombrosos lleidatans aficionats a la bona música, que paguen ben gustosament el tribut fa poc imposat, i que creuen tenir dret a que desapareguin, en el successiu, tota mena de causes, alienes o no, que ho hagin motivat fins ara.

En dir això, no fem més que recollir un estat d'opinió, amb el desig que Ràdio Lleida curi d'eleva-lo a la Direcció de Ràdio difusió, amb l'esperança que ja no es repetirà el fet en audicions futures. Faria un pessim efecte que no fos així.

Posats a demanar, i partint de la base que hi ha un real propòsit de millorar el servei en tots els seus aspectes, també hem de dir que tots els radiolents de Lleida ja es saben de memòria tots els discos que ens dona l'emissora local, puix no hi ha setmana, tirant llarc, que no es repeteixin. Fins les noies de servei es saben de memòria Rosamunda, La Flauta màgica, els tangos de Gardel, Les Flors de Maig, la segona rapsòdia hongaresa i la jota de la Dolores.

Costaria molt renovar els discos? Hem de creure que no són propietat de l'emissora de Lleida, sinó de Ràdio Associació. No ens sembla massa exigència que l'stock es renovés, enviant els d'ací a altres llocs, portant-ne de nous. Se'ns podria dir que ja podem connectar amb Ràdio Associació. La resposta seria pertinent si l'emissora barcelonina es sentís bé cosa que, dissortadament, no és veritat.

Ciuran en el buit els nostres precs? Seria molt de lamentar. A'menys, per a que la culpa no recaigui damunt Ràdio Lleida, hauria de fer avinents aqueixes peticions a qui correspongui, inspirades com és de suposar en el desig de prestigiar un servei d'interès tan general.

(Ve de la 1.ª plana)

Ens recordem que la nostra organització pertany al F. P. A. i ens donem perfecte compte de la mesura amb que l'esperit de cordialitat ha de guiar les paraules que escrivim.

Passem per alt, doncs, els saborosos comentaris que podrien fer-se amb el que hem relatat. Ens limitem a una simple relació de fets, prou expressius per ells mateixos, d'altra banda.

Comentaris d'un combatent català

III

Del front a la reraguarda

Aprofitant un viatge llampec d'un turisme que va a recollir material de guerra, i amb l'oportú permís de la superioritat, hem recorregut el trajecte front-reraguarda. Hem viscut d'una manera ràpida, gairebé instantània, alguns dels problemes roents que planteja la guerra a la població civil.

Un problema ha desvetllat especialment, però, la nostra atenció: PROVEÏMENTS. A ciutat, per exemple, mentre uns poden menjar encara respectables «menús» a preus astronòmics, altres amb el salari que guanyen ni poden ni tenen facilitats per adquirir matèries alimentícies de primera necessitat. Hi ha encara en aquest aspecte un desgavell. La cosa no rulla. A alguns pobles tenen excés de determinats productes mentre en altres careixen en absolut dels mateixos. En plena collita de blat ha mancat el pa.

Els engranatges que mouen la màquina burocràtica encarregada de proveir les ciutats d'allò indispensable per la seva nutrició, no arriben a realitzar el seu comès. En una paraula, existeix problema.

Ací al front, on ens acostumen a veure les coses imparcialment donada la nostra situació dins del clos militar, veiem, respecte aquest problema, una realitat causa principal del desgavell esmentat.

La política de traveta ha enverinat l'ambient. Ens havem trobat per exemple en un determinat poble on la Conselleria de Proveïments ha estat desempeñada per un ciutadà militant de determinat Partit, i aquest company, per mor de perllançar políticament a aquella fracció, en la seva gestió solament ha trobat entrebancs, obstacles i dificultats. Els ciutadans, en lloc de veure l'home públic encarregat de portar a terme una obra necessària per tots, han vist solament

el militant d'aquell Partit.

En altres poblacions l'encarregat d'aquesta qüestió s'ha cregut primer militant de Partit al qual pertany que l'hòstia a qui el poble ha confiat aquesta important missió, i ha donat facilitats d'adquisició de queviures i altres matèries a determinat nombre de ciutadans i indústries mentre ha negat aquelles facilitats a altres ciutadans no pertanyents al seu Partit.

Així, aquesta política de traveta ha pogut impossibilitar una imparcialitat d'actuació, únic camí per a resoldre d'una vegada aquest conflicte nascut de les mateixes contingències de la guerra. No s'ha tingut en compte la competència i els coneixements de gent entesa i generalment s'ha confiat a ciutadans ineptes una tasca impròpia i difícil.

Tots n'hem pagat les conseqüències!

Solució: una. Per a satisfer les necessitats principals que comporta l'alimentació de la població civil, cal una política sana i deslligada de manobres i traveses. L'èxit d'una política de proveïments avui no pot confiar-se a un determinat Partit. És necessari que totes les forces polítiques i socials que componen el Govern de la Generalitat s'adonin que el principal enemic nostre actualment fóra una reraguarda mancada de primeres matèries.

Ningú a criticar i tots a resoldre el problema. Aquesta transcendental qüestió no pot deixar-se en mans d'un sol Partit. A'menys així pensem els combatents. Tenim tots com a única preocupació la guerra, però ens adolorim pensar en aquesta dissortada política de proveïments que impedeix l'adquisició i distribució de primeres matèries entre la població civil.

F.A.F.

Novembre, 1937. Font d'Aragó.

Juan Sauret opina sobre el III Congrés de la U. G. T.

A «Las Noticias» el nostre company Joan Sauret, director general de Santitat, ha fet les següents declaracions que interpreten justament el nostre criteri, i que per excés d'original no havíem transcrit abans.

«—¿Qué opina del III Congreso de la U. G. T. en Cataluña?»

«—Entiendo que en el III Congreso de la U. G. T. debe quedar demostrado de una manera que no permita dudas que sus 450.000 afiliados pueden desenvolverse en la gran sindical sin recelos y a cubierto de cualquier influencia que no sea la estrictamente económica atribuida a los Sindicatos. De este modo la U. G. T. no se verá entregada a las fluctuaciones de la política.

«Quiero recordar que Cataluña ha tenido y tiene, de siempre, sus problemas y sus puntos de mira especiales sobre muchas cuestiones, hecho que debe tenerse en cuenta con vistas a Congresos a celebrar en otros lugares.»

—¿Qué juicio le merece la actuación de la U. G. T. durante este año de guerra y de revolución?»

«—Elogio sin reservas la dirección del Comité ejecutivo de la U. G. T. en Cataluña. Siento, sin embargo, que su influencia no haya podido evitar que en muchos lugares de Cataluña fuese desvirtuada, confundiendo, su actuación en los primeros diez meses de guerra y de revolución, que no la de ahora, la cual, en mi juicio, se contradice con aquella.

«—De las proposiciones presentadas por los Sindicatos, y en general de la labor que se propone desarrollar el Congreso, ¿qué puntos le parecen más interesantes?»

«—En conjunto el plan de trabajo propuesto por el III Congreso de la U. G. T. me parece interesantísimo y muy ajustado a las conveniencias de la guerra. Confío en que muchos proyectos pasarán a realizaciones.

De entre los puntos a tratar en el III Congreso, el más vital, en mi modo de ver, es el que hace referencia a las colectivizaciones. ¿Se entrará a fondo en este problema? ¿Se recogerán las voces de la calle que ven ellas fallas esenciales, o se optará por esconder la cabeza bajo el ala hasta la caída vertical del sistema por falta de decisión al proponer una rectificación? ¿No cree conveniente ninguna de nuestras sindicales hacer un balance desapasionado y salvar, si es posible, para el futuro, su voto y su responsabilidad?»

Si el sistema de colectivizaciones no repercutiese en la entrefía viva de nuestra economía de guerra, nos podríamos pasar de la urgencia, en la reflexión.

EL NOSTRE PARTIT DIU:

Urgeix la constitució d'estols femenins que cuidin de la recollida de robes d'abric per a enviar-les als nostres soldats.

No s'ha de consentir ni un minut més que els nostres combatents pateixin fred!

A JOVENTUT REPUBLICANA hi ha oberta una subscripció, a profit dels damnificats pel bombardeig de l'aviació facciosa

Ni un sol dels nostres militants ha de mancar-hi. Tothom, segons llurs possibilitats, ha de figurar en aquesta llista!

Subscripció pro-víctimes

bombardeig de l'aviació fasciosa del dia 2 del corrent a nostra ciutat, oberta per JOVENTUT REPUBLICANA de Lleida

	Pessetes
Suma anterior.	4.159,10
Maria Abadies.	25'00
Ramon Gené.	5'00
Ramon Farré.	30'00
Anselm Mor.	5'00
Mària Blavia.	10'00
Juan Saurer Garcia.	100'00
Francesc Bensell.	25'00
Un lleidatà.	100'00
Miquel Roig Morera.	50'00
Alunt. Castellnou de Seana.	25'00
Miquel Figueres.	10'00
Juli Berberà.	25'00
Pere Borregut Nagues.	25'00
Família Codony.	25'00
Miquel Vitrià.	5'00
Ventura González.	5'00
José Solanes.	15'00
Francesc Barrio.	25'00
Juan Farré.	5'00
Francesc Betriu.	5'00
Eduard Mias.	50'00
Jacint Companys.	50'00
Total.	4.779'10

Continua oberta la subscripció.

La pretesa municipalització dels espectacles públics

El nostre col·lega «U. H. P.» fa dies que trenca llances en defensa de la municipalització dels espectacles públics de Lleida, realitzada primerament per aquell desastrós Comitè Municipal que actuà revolucionàriament i aprofitada per l'Ajuntament.

Trobem bé que «U. H. P.» d'organ del P. S. U., amb la defensa de la municipalització dels espectacles, avall la gestió dels seus representants al Comitè Municipal d'ahir i a l'Ajuntament d'avui, però el que no està tant bé, és que, amb els equívocs que li són familiars, pretengui fer veure que l'Esquerra també aprova les municipalitzacions i conseqüentment les realitzades a Lleida.

La posició política de l'Esquerra en quant a municipalitzacions és prou coneguda, perquè calgui reproduir-la.

Distingim perfectament municipalització i confiscació de bens, i els que tinguin algun dubte sobre aquest punt poden repasar L'IDEAL de la passada setmana. L'Ajuntament confiscà—llavors se'n deia incautació—els cinemes i teatres de la ciutat. Si en veritat hagués volgut municipalitzar-los, hauria prèviament indemnitzat els propietaris...

Es diu que la Comissió de Responsabilitats ha incorregut en greus defectes de procediment, que no hi han hagut en la tramitació de l'assumpte que ens ocupa suficients garanties processals per l'Ajuntament, en una paraula que no s'ha escoltat a la Corporació Municipal.

Aquest argument es propi d'un desmemoriat i quan es parla de cara a «las masas populares» s'ha de tenir un xic més de memòria.

Repasant la col·lecció d'«U. H. P.» es pot veure en el número corresponent al 22 de setembre darrer, que oportunament vingué a Lleida un funcionari de la Comissió de Responsabilitats i que l'Ajuntament fou enterat de la reclamació, com es cert que en el expedient presten declaració l'Alcalde Pàramo, Balbi Izquierdo, que formà part del antic Comitè Municipal i dos elements de la de la Directiva del Sindicat d'espectacles públics de la U. G. T.

Ens falta espai per comentar els altres extrems de l'article d'«U. H. P.»

I per acabar, solament direm, que serà millor no parlar dels beneficis que ha comportat al públic lleidatà la municipalització i la tasca cultural realitzada.

Informació Local i Comarcal

Comissaria d'Ordre Públic

NOTA PREGADA

En la Delegació d'Ordre Públic de Lleida, s'ha rebut una comunicació del 3.er Grup d'Artilleria 1.ª bateria del 77 curt, el qual és com segueix:

«Enterados por la prensa del salvaje crimen cometido por los aviones extranjeros al servicio de la traición con seres inocentes e inofensivos de esa población crimen monstruoso, que como tanto otros, condenará todo el mundo civilizado, los oficiales, sargentos y tropa que integran este Grupo de Artilleria al condenar de la manera más enérgica tal asesinato, y deseando dar a esa protesta no solo un carácter literario y sentimentalismo también de orden práctico, remite a V. S. por mi conducto, como Jefe del referido Grupo, la cantidad de NOVECIENTAS SESENTA Y OCHO pesetas, para que sean entregadas íntegras al Hospital de Lérida y destinadas a aliviar la situación de los heridos que en él reciben asistencia, como consecuencia del bombardeo.»

Aquesta Delegació d'Ordre Públic en nom del poble i les Autoritats lleidatanes ha palesat als esmentats donants el seu gest generós en pro de les víctimes del criminal atentat comés per l'aviació estrangera al servei dels rebels facciosos.

Lleida 26 de novembre del 1937

Fets diversos

—Ahir traspassà a nostra ciutat el funcionari de la Comissaria delegada de la Generalitat a les comarques lleidatanes, senyor Daniel Paba Berart, víctima de ràpida dolença, puix que fins fa dos dies havia assistit a l'oficina d'Hisendes locals, en la qual estava adscrit exercint la tasca que tenia encomanada.

A la vídua, filles i demés família, adrecem nostre sentit condol per la pèrdua soferta.

Aquest número ha passat per la prèvia censura.

Millorem la vida de nostres soldats aportant abrics d'hivern

Tan pertorbador resulta l'especulador comercial com l'especulador polític

— Per Decret de la Conselleria de Justícia de la Generalitat, ha estat nomenat jutge de primera instància de Tarragona el lletrat Josep Mies i Codina, germà de nostres estimats amics Pere i Eduard.

Celebrem de debó aital nomenament per tractar-se d'un bon amic i excel·lent esguerrà.

—També és nomenat jutge de primera instància de Seu d'Urgell, Enric Carles i Serra, secretari del jutjat de de Viella; i de Viella el lletrat Francesc Sansa Monjo.

Ho celebrem.

—Diumenge estigué a Lleida el Director general del Treball de Catalunya, senyor Moix, acompanyat del seu secretari particular.

L'objecte de la visita fou d'enterar-se dels desperfectes soferts en l'edifici on està instal·lada la Delegació pel criminal bombardeig feixista i les condicions en que restava l'edifici per a continuar en ell les oficines del ram.

L'esmentada autoritat aprofità la visita per a resoldre diversos assumptes del Departament de Treball i Obres públiques, que estaven pendents.

La República per ésser de tots, serà més bona o més dolenta segons el comportament de totes les parts integrants.

El manteniment del Front

Popular és l'arma més efectiva contra el feixisme.

Vèncer!

Heus ací la paraula que ens ha d'unir per sobre de tot.

Dr. HUMBERT TORRES

Paheria, 10 Telèfon 1328

LLEIDA

Vies digestives

Vies Urinàries

RAIGS X

VISITA

Matí, de 11 a 1 Tarda, 8 a 9
Hores convengudes

CAFÉ SALUD

EL MILLOR DE TOTS

PERE RIPOLL

—

Carme, 4 Telèfon 1807

LLEIDA

Dr. Antoni Pujadas

Melge - Oculista

Plaça de la Sal, 15-1.ª

LLEIDA

Cal que tots fem el màxim esforç per a aixafar d'una vegada el feixisme.

Disciplina!

Disciplina!

L' IDEAL

Ni eleccions, ni armistici, ni res!
Ara un sol afany:
GUANYAR LA GUERRA!

ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA

SECRETARIA GENERAL

Barcelona, 17 de novembre del 1937.

Senyor President de la Federació de

LLEIDA.

Company: Per tal que us serviu de disposar el que s'escaigui, a fi de portar a terme la seva adequada complimentació, us transcriu a continuació, els següents acords del Consell Permanent:

«S'acorda comunicar a les Federacions que circulin indicacions a tots els Centres per tal que autoritzin solament la celebració d'actes de divulgació de l'ideari d'Esquerra Republicana de Catalunya, als locals respectius.

S'amplia l'acord pres en la reunió anterior, sobre actes públics als nostres Centres, en el sentit d'indicar a les entitats que, per tal d'evitar abusos, limitin els actes benèfics a aquells organitzats per la propia entitat o pel Partit i, en tot cas, consultin prèviament la Comarcal o la Federació corresponent abans d'autoritzar actes d'aquesta naturalesa, no compresa en els essentals.

Així mateix s'acorda complementar les indicacions anteriors, disposant que els Presidents de les entitats d'E. R. de C. no autoritzin la fixació de la propaganda gràfica, cartells, pasquins, etc. en els nostres Centres, fora de la que procedeixi del partit o de la que correspongui a actes als quals el Partit s'hagi adherit.»

En espera que posareu a contribució la vostra provada diligència per a fer arribar aquests acords a coneixement i execució de qui correspongui, us saluda
Martí Barrera, Secretari General.

Plou i fa sol...

Qualsevol que recordi l'horror de la darrera escomesa de l'aviació feixista a la nostra ciutat, no comprendrà per molt que se li expliqui, la parsimonia dels nostres conciutadans. Estem convençuts que si per un atzar o per una falla, aquell dia no arriben a funció narels serveis sanitaris amb la rapidesa amb que varen ésser atesos, molts d'aquests que ara creuen normal llur actitud, haurien posat amb raó el crit al cel i segurament alguns farien una forta campanya contra l'abandonament sanitari de la població.

Tothom sab que per a evitar la repel·lició desastrosa dels fets del 2 de novembre urgeix la construcció de refugis, on la població de Lleida pugui eixoplugar-se. Per aquesta tasca inclús s'havia parlat de la mobilització obligatoria dels homes aptes de 16 a 40 anys; estem convençuts que tot Lleida aportaria llur ajut en aquesta tasca que donaria seguretat als fills, pares i esposes dels mateixos mobilitzats, quin dubte hi ha!

Però ni això s'ha fet ni pel que es veu es va en caní d'esmenar-se. ¿Com demanarem l'ajut de tots els veïns, si ni els professionals de la construcció s'avenen a abolir momentàniament la setmana anglesa?

Tan durs som de cor i cervell que ni la visió de les nostres criatures mar-

tiritzades és prou forta per a desfer-nos d'unes hores de festa, que moltes de les vegades no sabem ni com pas-sar.

Sense desig de molestar a ningú i únicament amb el fi de procurar una major efectivitat en la defensa passiva de la nostra ciutat hem fet l'anterior crítica.

Igualment ara i pel mateix motiu demanaríem a Ràdio Lleida que així com dona senyal d'haver passat el perill, procurés establir una consigna o dir dues paraules amb les quals s'indiqués al poble de Lleida que l'alarma ha començat. Altrament hom no sap si l'aturada de l'emissió es deu a una avaria o efectivament a que el perill d'ésser bombardejats, s'ha iniciat.

Hem tingut la primera alarma de nit. I encara que l'enllumenat públic sigui molt reduït i fins en alguns indrets poc potent i mig camuflat, potser seria convenient que als dos minuts de sonar l'alarma, s'apagués completament. Ja sabem que l'aviació pot usar coets lluminosos per a orientar-se i no li cal l'enllumenat públic per a portar a cap llurs propòsits sinistres; però creiem veure un perill d'incendi en aquells edificis sinistrats, a causa de probables tanca circuits. Per altra banda s'evitaria que resti il·luminada amb

més o menys bona intenció qualsevol finestra o balcó.

L'altre dia parlant amb uns militants d'un partit que governa, comentàvem certs fets ocorreguts en la nit de l'alarma. Aquests amics se n'exclamaven i tots plegats ens condolíem que encara fossin possibles aquelles activitats.

Menys mal que a l'últim m'aclarien el motiu: la causa de tot això—digueren—és deguda a que la justícia encara està a mans dels mateixos d'abans!

Nosaltres no sabem si per atenció a la justícia o a la revolució, optarem per no fer-hi cap comentari. Si per males arribem a tenir l'ordre públic a les nostres mans!

Què passa amb la construcció de refugis a Lleida? Sabem que hi ha un centenar d'obres que no esperen més que se'ls digui on han de començar llur tasca. També hi ha material suficient per a portar a cap aïtals construccions de defensa. Hi ha pressupostada una respectable xifra per a pagar les despeses d'aquestes obres.

A que ve l'espera? Ni l'instint de conservació sabrà superar l'egoïsme d'alguns?

No creiem en els règims de força. Aquests únicament són momentàniament viables en els països endarrerits o famolencs.

De la mateixa manera els règims liberals únicament tenen una vida pròspera en pobles políticament educats i sans.

La fórmula democràtica falla quan tots llurs mitjans d'imposar una disciplina i un ordre, topa amb la mala fé, la traveta i l'egoïsme dels propis governants.

Per tant la democràcia no és pas un sistema dolent—com alguns afirmen—sinó el propi poble que tenint un concepte equivocat de la llibertat, en fa mal ús i la desprestigia.

Ben mirat la democràcia és el termòmetre que ens dona a conèixer perfectament el grau de salut política que gaudeix un poble. Si l'aparell no fa més que baixar o pujar desafortadament, podeu augurar per aquell país una mala fi.

Hem notat més d'una vegada que els xavals venedors de diaris s'esgar-gamellen cridant noves de darrera hora amb caràcter sensacional sense

Cursos de català a Lleida

A petició de la Delegació de primer Ensenyament de la 8.ª Regió, el Departament de Cultura de la Generalitat ha organitzat a Lleida un curs de català per a Mestres, que serà donat simultàniament amb altres cursos populars, havent designat com a Professor el del Cens de la Generalitat Angel Estrem i Fa.

La matrícula per assistir al curs popular serà completament gratuïta i les inscripcions dsuran fer-se en el Departament de Cultura del Municipi, depenent del número d'inscripcions l'organització d'un o dos cursos.

El curs popular de Català començarà el propinent dimecres dia 1 de desembre a la «Sala Monesori» i a l'objecte que puguin assistir-hi tots els ciutadans que ho desitgin les classes es donaran de set a vuit del vespre.

que en realitat hi hagi cap acon-teixement extraordinari.

No podria, qui fos, procurar que la venda ambulant dels diaris, es fes cridant únicament el títol del periòdic?

Qualsevol que hagués pronosticat els preus fabulosos a que es venen actualment tots els productes i matèries, hom l'hauria tractat de foll. Aquest qualificatiu tanmateix seria pronunciat amb més força en comparar els preus de venda dels productes del camp. Quan veiem que un ou val dos o tres pessetes, una quartera de mongetes en costa mil, i una col tres rals, sense que cap de tals productes sigui d'importació, ni s'hagin augmentat els impostos de l'Estat, és hora de preguntar-se si en realitat tots plegats no n'estem una mica de bojos.

Aquesta inseguretat de cervell se us fa més pregona encara, al constatar que l'única cosa que ha sofert una desvalorització total és: la vida humana.

Ràdio Lleida fent-se càrrec del seu important paper en la defensa passiva de la població, dona ja els avisos d'haver començat el perill de bombardeig, a l'enxems que recomana a tots els veïns que acudeixin als refugis.

Ens alegrem que sense necessitat de cap indicació Ràdio Lleida hagi portat a la pràctica el que assenyalàvem al començament d'aquestes notes les quals no havem retirat, per estar ja el número compost.

Tip. «loventut», Blondel, 10, Tel. 1930 - Lleida

ARCHIVOS
ESTATALES